

ارزیابی مدل مفهومی پیرامون راهبردهای برنامه ریزی جامع سیستمهای اطلاعاتی مدیریت پروژه (قسمت اول) سیدحمید حسینی نسب^۱ محمدعلی برخوردار^۲ بافقی

۱- گروه عمران مهندسی و مدیریت ساخت، بافقی، دانشگاه آزاد اسلامی، بافقی، ایران.
۲- گروه عمران مهندسی و مدیریت ساخت، بافقی، دانشگاه آزاد اسلامی، بافقی، ایران.

چکیده

با توجه به حجم سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی در طرحهای عمرانی و تجمیع آن با سهم بودجه دولت، مشاهده می‌شود که سهم قابل توجهی از بودجه کشور صرف پروژه‌های بزرگ عمرانی می‌شود. یکی از راهکارهای مؤثر که سهم بسزایی در کاهش هزینه‌های شرکت‌های عمرانی و افزایش بهره‌وری آنها دارد، مستندسازی فنی پروژه‌ها با استفاده از ابزارهای مناسب فناوری اطلاعات، از جمله سیستمهای اطلاعاتی میباشد. بنابراین پس از انجام مطالعات مورد نظر پیرامون این موضوع و تحلیل‌های صورت گرفته از پیمایش جامع استفاده از سیستم‌های اطلاعاتی (PMIS) در پروژه‌های عمرانی کشور و تجزیه و تحلیل یک مدل مفهومی سیستم اطلاعات پروژه و فرضیات مربوط به آن در این تحقیق استفاده شده است، نتایج نشان داد که کیفیت اطلاعات بر کیفیت مدیریت پروژه و هر دو این عوامل بر موفقیت پروژه تاثیر مثبت و معناداری دارند و با بکارگیری سیستم اطلاعات مدیریت پروژه‌ها برای مدیران پروژه‌ها، پیشرفت‌ها در وظایف مدیرانه مؤثر و کارا جهت طراحی بهتر پروژه‌ها، برنامه زمانی و کنترل هزینه و پیشرفت در تولیدات و در نتیجه تصمیمات عالی مشاهده شده است. تحقیق حاضر در دو مقاله گنجانده شده است، در بخش اول به معرفی مدل مفهومی تحقیق و عوامل مؤثر پیرامون مدیریت پروژه پرداخته می‌شود و در بخش دوم به جمع‌بندی مدل مفهومی و ارائه نتایج کلی پرداخته می‌شود.

واژه‌های کلیدی: PMIS - سیستم‌های اطلاعاتی - مدل مفهومی - مدیریت پروژه - مستندسازی فنی

۱- مقدمه

امروزه اقدام به هر کاری قبل از انجام برنامه ریزی و بررسی مراحل و نتایج حاصل از آن اشتباهی بزرگ محسوب می‌شود. چرا که بیش از گذشته سیستم‌ها بر یکدیگر تأثیرگذار و تأثیرپذیر شده و ارزش منابع محدود و در اختیار نیز افزایش یافته‌اند [۱]. این در حالی است که به واسطه پدید آمدن و اشاعه روشها و فناوری‌های جدید، سطوح مدیریت در سازمانها در حال کاهش و ساختارهای سازمانی در حال افقی‌تر شدن هستند. در گذشته کلیه برنامه‌ها و اطلاعات در اختیار مدیران ارشد قرار داشت و کارکنان تنها مجری دستورات بودند، لیکن در یک سازمان مبتنی بر اطلاعات، برنامه‌ها به صورت طبقه‌بندی شده و حاوی جزئیات و ارتباطات لازم در اختیار کلیه کارکنان قرار گرفته و هر شخص مسئول فعالیتهای مربوط به خود می‌باشد [۲]. در چنین ساختاری تمایل به انجام فعالیت‌های مقطعی در قالب پروژه‌های بزرگ و کوچک افزایش یافته و نتیجه آن استفاده بهینه از ظرفیت منابع و امکانات، حاکمیت نظم در امور و دستیابی به اهداف در چارچوب هزینه و در محدوده زمانی از قبل تعیین شده می‌باشد [۳].

در همین رابطه رویه‌های ارائه شده در مبحث مدیریت، برنامه ریزی و کنترل پروژه به عنوان ابزاری مؤثر و پویا در امر زمان‌بندی فعالیت‌های اجرایی در قالب پروژه‌ها، لحاظ نمودن محدودیت‌ها و بهینه‌سازی برنامه‌ها و در ادامه اعمال نظارت دقیق بر روند پیشرفت امور و برنامه ریزی مجدد مورد استفاده قرار گرفته و از طریق مدد‌رسانی به مدیریت، نتایج شایان توجهی را در جهت انجام به موقع تعهدات در زمان مقرر، توأم با بهره‌برداری کامل از منابع و با هزینه‌های پیش‌بینی شده ارائه می‌نماید [۴].